ja leipimöist jupulaste ja hõimu, koolnu noore paari lähkon
viiva ja leinaviva. Kindralt orte kui mõni suur faja veremes
kõndma ja julge pilluga neide peakä, nina ütel:, Pätte ütlemine ja
leerimine, tähi jutu ajamine ja larm maha! Kuulge mis mina
nõnele: Nar teil om kellelgi paari päävä vanmust rohkat kong
teeda?" Keiksese aja peräst korte naiste halgast ütsainane heli
„Jah, meil om küll!" Kindralt korte: „Mengu nüüd keäsi, ker on
fima, tapku see rahva vasti ära, ninu tagu selle tõa, aja
ufinarte fajä, mino valle. Ent nii pia ja vaktu kui võimalik, et
see rahva fõa mitte ära ei jäakte, kulniar ei lää."

Sedamaid läts üts naisterahvas fajalõte fäst välli, mille
perrä ka üts noormees orte, ker umbeft tenni aja peräst,
lemmä, tofava, rahva fõamega tagasi tulli. Kindralt võtt
felle nooremehe käest vasta, tõmmer temaga edimält üle pèig-
mehe, nina fir morja hunelde üle, ja naa nadsiva mõlemba
ütelsi omma hunli lügutava, peräst nadsiva torfamisi heng
mä, kooni pise-nuki punetama leivä, nina naa tafiva
mõlemba ütelsi oma filmä vallale, ja küsiva kui ütelt
funft: „Kor ma ole?" Veel kõrva aigu hengäsiva nema fa
ga pääl vaiksete ja vaparte, nina kui nemä tõsiskõrda oma
filmä vallale tafiva. — Käsk Kindralt neile veidiese joodavat
viina juova anda, mida faja-tallitaja usfin ka tegemä olli.
Kui nemä peremise ja fundmise pääle, veidiese viina olliva
võtnu, — jai neile mõlembile, enniem vanmu ja jõud kätte
nina naa tugesiva jalgu pääle, ja olliva kergi, kärmä, ja
terve, niigu ennegi. — Nüüd ortava kõik väja ja leinaja Kindra
mann, padiva tälle alandlikult arvusten käät, et temi nii
kaua ja mõistlik olma, neide fimst kurbuft ja murehk võõra
munitnu. Peräst piiutiva naa ka noorelepaarile, mis fugu
halle lugu neidega olnu, ja kui nüüs Kunnaleft jahativa ennälik
Kindralli noorekerrä neid furma-viigist tagasi kutsma.
Nüüd orte ka noorpaar ennadalikult Kindralli ette, nina naa
mõlemba tenfiva teda, kui mõnd esä, lahpliku ja lügutada
fõamega, et tema oma torpa mõistuse ja tendniese abil, nii
iganeluft, furma-ennuft, üle om õrätänu. — Nüüd ei jõova
Kindrall omma võõrastuft, kui kõlnä katet, kenda käsi enämb
pita. Ta naar omaft hõige noorembaft velest, ümbre naala
kimä, nina ütel fuure heliga itten: „Veli, mu hõige vahim
ja noorem veli! Nar ja minno ei tamme? Eige! Sa ei võõ
minno tanda. Vaivalt mälehta nüüdsa, kui ka nina pisifiese
põlves, omma kanja esä, ütelsi: rawnula velega nannu lättime,

kui ta meid mõlembit kuurfit pite võtt, meie päid hõmsete
kui ta meid mõlembit kuurfit pite võtt, meie päid hõmsete
ütelsit vasta kokko pefs." Jutten tannifs na hõige noorem
ütelsit vasta kokko pefs." Jutten tannifs na hõige noorem
reli, nii peigmeer, et fee hõmne lugu temist, kui tõõmbä fim-
reli, nii peigmeer, et fee hõmne lugu temist, kui tõõmbä fim-
dima ofi, nachilla veel meelen ninu filmän päisap. Nüüd tulli
dima ofi, nachilla veel meelen ninu filmän päisap. Nüüd tulli
ka hõige vanemb veli, ker temaga ütles vää pagesi. — Kindralli ette
ka hõige vanemb veli, ker temaga ütles vää pagesi. — Kindralli ette
ninu fell olli ütlemädä fuur ime, et naa mõlemba ninid näi-
ninu fell olli ütlemädä fuur ime, et naa mõlemba ninid näi-
pöri mon teenistusen olliva, ker faigi naa üt täpsi lõpu-aastat
pöri mon teenistusen olliva, ker faigi naa üt täpsi lõpu-aastat
tandmada, kui rõhi-võõra päivä. — Nüüd olli neile kenkel
tandmada, kui rõhi-võõra päivä. — Nüüd olli neile kenkel
palja nüüstellemisi ja koftmisi, nooret Kõik asja tõõmerte
palja nüüstellemisi ja koftmisi, nooret Kõik asja tõõmerte
lõbi jeletedäst faiva. Nüüd peeti veelgi rõõmsat hõhki edesi,
lõbi jeletedäst faiva. Nüüd peeti veelgi rõõmsat hõhki edesi,
fst et ka fuur „fõa-fabr" faja olli talnu. Üts asi veiwas
fst et ka fuur „fõa-fabr" faja olli talnu. Üts asi veiwas
hõiki veljis võmid: kui vana esä maha matetar faap?
hõiki veljis võmid: kui vana esä maha matetar faap?

Nüüd naati ka nõuwo pidämä, kuis kuri koolja kalmu
Nüüd naati ka nõuwo pidämä, kuis kuri koolja kalmu
faap varmatus. Sõa-fakfa nõunidmiste perrä, jutsteti: tälle
faap varmatus. Sõa-fakfa nõunidmiste perrä, jutsteti: tälle
mõtfaft üti kotus, kon ilmotu fuur kivi olli, kelle ala ra-
mõtfaft üti kotus, kon ilmotu fuur kivi olli, kelle ala ra-
na helwa elämä rõõwat. Sõafake plaan võeti fiin rasta,
na helwa elämä rõõwat. Sõafake plaan võeti fiin rasta,
tõiset pääwäl panti Kolmekümmend paari hõrgi, pikki ranges-
tõiset pääwäl panti Kolmekümmend paari hõrgi, pikki ranges-
de ette, nina kuri koolja nõsteti fimä, fuure rahwaga
de ette, nina kuri koolja nõsteti fimä, fuure rahwaga
pääle. Nüüd nadsiva 30 paari hõrgi weidimä, — ent pia
pääle. Nüüd nadsiva 30 paari hõrgi weidimä, — ent pia
võõsiwa kõrä ära, nina Kõik calla rahwas olli kokko aetu
võõsiwa kõrä ära, nina Kõik calla rahwas olli kokko aetu
kuija hõrä maha matma. Nüüd leiwä Kõik inemiste kah
kuija hõrä maha matma. Nüüd leiwä Kõik inemiste kah
appi, ja nii fai fuure, fuure rõõwaga rasa mõõmin
appi, ja nii fai fuure, fuure rõõwaga rasa mõõmin
mõtfa, fuure kivi manu, kelle ala põhjatu fuur kand kai-
mõtfa, fuure kivi manu, kelle ala põhjatu fuur kand kai-
beta olli. Kõik ker fõal koon olliwa, võigile fai kõlalt
beta olli. Kõik ker fõal koon olliwa, võigile fai kõlalt
nõsta, enne kui fuur koolja rawwilt kanda fai nõstetur.
nõsta, enne kui fuur koolja rawwilt kanda fai nõstetur.
Ent ja enne olli ta mõisan kaimale kõrsta pantu — nüüd
Ent ja enne olli ta mõisan kaimale kõrsta pantu — nüüd
löödi weel kõrsta-kaas, kuiwe hõjuste nagiaga kinni, et
löödi weel kõrsta-kaas, kuiwe hõjuste nagiaga kinni, et
ta fõlt enämb õgawat rõõlla ei peä päfema. Nüüd aeti
ta fõlt enämb õgawat rõõlla ei peä päfema. Nüüd aeti
tälle fuur ohi-wõt pääle, nina peräft weel naa, ja Kõik rah-
tälle fuur ohi-wõt pääle, nina peräft weel naa, ja Kõik rah-
was olli üli võõnfa, et tõne mõinid matetar fai, esi esä-
was olli üli võõnfa, et tõne mõinid matetar fai, esi esä-
lidult, naja ja minija, kelle pahandusfst ja murefst kõrnur
lidult, naja ja minija, kelle pahandusfst ja murefst kõrnur
koolja kapitur fai. Peräft matafft aker võõrnur puhte pidu
koolja kapitur fai. Peräft matafft aker võõrnur puhte pidu
mis kennäft faja pidaga ühendär, nina waepl rallarah-
mis kennäft faja pidaga ühendär, nina waepl rallarah-
welgi olli ütlemädä fuur võõn, kik et ka näid, noordemois-
welgi olli ütlemädä fuur võõn, kik et ka näid, noordemois-
nikke poolt „inemister" arwati, neti fakfa faali fisk, kuda
nikke poolt „inemister" arwati, neti fakfa faali fisk, kuda
fõõma fäeti. — Kui kõik hõika ja puhte-peo mõida olli-
fõõma fäeti. — Kui kõik hõika ja puhte-peo mõida olli-
wa faadetu, fis naar Kindrall omma tegemäft, reljen kenkel
wa faadetu, fis naar Kindrall omma tegemäft, reljen kenkel
üler nüütänu. Temä nimid kenda mõisa pagonidust rallale,
üler nüütänu. Temä nimid kenda mõisa pagonidust rallale,
nina jätt ka oma ofa neile, — ent pälle tenginiffga, et raene
nina jätt ka oma ofa neile, — ent pälle tenginiffga, et raene